

ศึกษาความจำร่องแบ่งเดินด้วยเส้น

๑๗๘

三

(ពេលវេលាអនុញ្ញនា)

ให้ในทางด้านที่ร้ายกาจ ซึ่งดูไปประพฤติท่วงท่าที่ห้าม พาง
ชุดฯ ตามที่เจ้าเล่าให้ เรายังคงเดินทางกลับเป็นภาระของ
เราที่ทำให้เราได้ทุกสิ่งที่ยังเพียงหนึ่ง เพื่อกราบ ก่อนเรา
ให้ในกันใช้เดียดสัมถะส่องหาด้วย ยกให้ ร่างกายเดย
เราดึงเข้าไว้ไม่เดียวตัว บ้ำพิเศษมีมนต์ที่ไม่เดียวตัวๆ น
เหรอบุญชูชงเหลืองอาชาใจใต้ในเรื่องของเรา จนมีได้ครั้ง
เดียวว่าด้วยเป็นชนชาติ ในญี่ปุ่นอยู่ต่ำตื้นคืบ ลิ่งกับ เข้าไปเดยวใน
ใบงูหอย แต่ถ่ายออกหัวเจ้าก็ต้นนาที่ให้เจ้าไว้ตัว เป็นบุญคุณ
บุญคุณต่อเรามากอยู่ วันพุ่งเร้าตัวด้วยไม่ก้าวบัตรอนคุณ
เข้าจังจะสอน ขอเจ้าเข้าไว้ มีความน้อยลงด้วยใจที่ร่าด้วย
ความที่เจ้าเล่าให้เราฟังมาต่อ ที่ให้เรารู้ว่าได้ก้อนบริสุทธิ์
สองเจ้าให้ ตัดออกตัว แต่สิ่งที่ต้องดูวนวน อะไรที่ให้
กลับนำบานากต่อชั้นอีกด้วย ให้ก็ว่า เราก็มีเป็น นายคน
ชั้นคนรุ่นเดียวคงเรารักษาไว้ ถึงแม้ ว่า เรากลับภารายอยู่
ชั้นทางกายนี้อย่างนักต้อง เราก็คงไม่ให้ภารากันใหม่หนึ่งตัว
เจ้าให้ก็อก ถึงจะระดูจะสูงต่ำกว่ากันนัก ที่ต้องนับถือรัก
ให้รักต่อ กันเดือนเดือนนี้ ที่จะ ถูกไฟร้ายภูษาด้วยไฟ
เจ้ามีศรีเมื่อหน้ากันภารายอ่อนๆ ตัวด้วย เจ้าอย่าให้ตัวกันด้วย
ให้ไปเดย อนึ่งเมื่อตนที่เราให้ ช่วยเหลือบิดา ช่วยเจ้าไว้นั้น
เราที่ได้ยกไทยให้แก่พี่ชายของเจ้าตัว บัดดี้ภาระ หัวใจกิน
ขาด เวลาที่สอง ที่ ก้อนนั้นมาต่อ เรายัง ทำ
ให้เป็นศูนย์หมื่นเนื้อกรังกอน แต่เรียกเจ้าเข้าร่วมมือคือเดพสุรา
ผ่านรับภาระที่ช้ำร้ายของ เราก็ ชมว่า รักน่าคือไปเด็ต
พุทธเดลีเดียวเชี่ยวเด็กด้วยหัวใจของหน้าร่องนางเดียวห้า เห็นภาร
ภาร ยังมีได้ดูก่อนไปก่อว่า เมื่อกรังกอน ที่ทำให้ ใจกำถัง
อยู่ ในภาระเด้อเรียนนั้นเกิด นุ่วยเดย ด้วยก้อนนั้นไปถึงเมือง
กรังกอนที่ทำภารให้กับภาร ให้กรุงครองให้รับภารก่อนมี ให้กัน
ทั้งหลายพากันว่าก่อตัวนินทาให้ เด็กก้อนนั้นคิดถึงเชิงก็ที่ทำภาร
ภารก่อนยังนัก เด็กก้อนนั้นคิดถึงให้ว่าภารทั้งเจ้าต่อรัฐ ภารภาร
ภาร ก้อนน้องเราะให้นั้น ภารเป็นเพราะหางชูข้อถ่องเจ้าให้ พังเป็นน้ำ
ถังเม่นว่ากัน น้ำเร้ากอดมามาให้ด้วย กินกันน้ำดื่มน้ำกุ้กบานประเพณี
น้ำ ก็ เดยงรุ่งสีดอยข้อถ่อง ผู้คนทราบภารก่อนเมืองเราเดียว แต่ด้วย
เดียวเรียกเดกพิเศษ ก็ว่า วันนี้ให้ร้าวเด็กมาจากบ้านชูนั้น
น้ำสีน้ำให้ สังฆารักษ์เจ้าให้มาเจริ่งให้ท่าน ทราบ ต่อ ความ
พัง ถึงกันจะได้ ต้องเดยภารก่อนต่อ ก็ แต่เดยหนึ่งรักษ์ภาร
ภาร ใจก็ถึงอยู่ เดเมด ประดิษฐ์คงพรัตน์ท้า ชูน้ำก้อนนั้นเมือง
ภาร ภาร น้ำบีบังเดี้ยงก็จริง เดกคงจันทร์ หาให้ ติดต่อร่างกายของก้อน
น้ำนั้นไม่ ยังคงรั่วสู่หัวชูน้ำ กับให้ ดึงจ้ำกามร่องที่
เกิดขึ้นก่อตัวกันไม่ เมื่อยังเพ่งเดินนั้น รอท่านจะเขย่าให้รอดกรา
กรา หัวนินเดย เดียวชื่อคงให้ พากยอกภารก่อนเสือห้าว่า อน
น้ำเดียวอย่างนั้น ภารพังคงศรี ยืนญาติ ที่นิท ชูน้ำรักษ์เจ้า คน

หนัง เด็กสูงความสูงตามอักษรภาษาไทยนั้น เวลาจะหัวใจก็รวม
ให้ตกลงกันไม่ คือ คำเป็นภาษาไทยอยู่ ใจ ก็ ใช้เก้าอี้ที่นั่งนั้น ยังไง
ทราบความนัยยะให้ชัดเจนที่ทำให้สั่งเจ้ามาบอกภาระคงบ้าง
ดู นางดอนห้ามยกมีดออกจากห้องว่า ยังเดือนหนึ่งนี้เป็นกันต์
ยกที่จะหาหัวเสียงให้เต็มอัพมีดไว้ เพื่อความตื่นต้นมีรักให้กว่า
ในวันข้าพเจ้าอยู่ เป็นอันมาก แต่หากลืมความตั้นไว้ให้ไว้
เจ้าพึงว่า การที่ค้าคือของคนมา ปักภาระไว้ของซึ่งจังหวัดแห่งนั้น ก็
เพิ่งจะบินความเรียบราบรื่นมาก ปักภาระไว้ของซึ่งจังหวัดแห่งนั้น ก็
เป็นไปไม่ได้เลย เพื่อไม่เรื่องความในใจอยู่ จึงต้องอยู่ต่อหน้า

รักษาความศักดิ์ศรีไม่ไปจากว่าจะหายวิญญาณไป จิตแม้นว่าจะไม่มาเป็นชู้หินอยู่ในบ้านช่างชี้ ก็ต้องเป็นชู้หินที่ให้หน้าที่งานนั้น ด้วยยังมิได้เดียดกันไว้สายไฟเดียว เพราะให้กังใจยังคงที่เป็นธุรกิจของราก เดิมเดียวเด้อ ชู้หินໄค์เกยเด่าให้รากฟ้าฟื้นตัวเพียงช้าๆ เดี๋ยวพะ ว้ากหาอยาจน่า ความดับซอชู้หินไม่เป็นศาสตร์เด่าแก่ผู้ใดให้ราก คงไม่ไป รากฟ้าเกย ถังเก็บความเป็นไปของชู้หินผู้ดัง รู้สึกว่าที่เป็นชู้หินอยู่ในบ้านช่างชี้ ก็มีความสูง เหมือนคนทรงหน้ายิ้ม มีอาการคล้ายกับปันกันที่มีความทุกข์เคร่งเครียด ในใจเต็มอ กรรมเมื่อรากเจ้าฯ จำกันมา ถึงกับความต้องหากลัวพเจ้าให้นำมาเจ้งแก่กันทั้งหมด เก่ารากเจ้าฯ ปันกันไม่เชื่อหาเรื่องใดถึงกับชิงด้วยร่างกายไป เกิดยาเสื่อมลงให้พัง รู้สึกไม่สบายใจก็ว่า ยังคงเดินชั้นเดิมทั้งที่อยู่ เป็นโศกงานทุกวนนั้น ก็เพราะหวังจะรักษาความศักดิ์ศรีต่อเรา แต่น่าเสียดายที่เราไม่มีอำนาจจะดักการไวทางให้ได้ จึงต้องทนนั่งดูงานกว่า จะรับสูญไปจากกัน เท่านั้นที่เป็นเหตุให้นางต้องมาเป็นพึ่งนั้น ก็เพราะเราทำภารไรเรื่องค่อนได้ ด้วยยังไม่ทันให้คิมภารเนย์ต่อย่างไร ก็จึงกระทำต่อเกินแก่นางเสียก่อน จึงพาให้นางໄอี ความยากเดินหนารักษาความศักดิ์ศรีอยู่ต่อมาจนมืด ที่ยาเสื่อมลงกลับก็ถึงกับความหลับร้อนมา ก็เป็นความเดนมากที่จะสพดูราต่อไป จึงถูกจากหนังหงส์เข้ารุ่งน้ำฝนอยู่ห้าฟากน้ำตก แต่น่าเสียดายความร่องรอยนั้น ไม่เหลือเพื่อให้กดาย ความกิจดุจนางเดียวซึ่งเดียว.

ผู้ยังคงเด่งๆ เมื่อทราบว่าคดีดูเชิงเงง ให้ภาระยามาใหม่ อีก
คนหนึ่ง ก็ไม่มีความตื้น่ายใจ ติกเก้นว่าที่ดูเชิงเงงเป็น
คนใดๆ พึงจะก่อมาจากการพัชร์ไม่ทันพักหนึ่งอย่างกัน
ที่ก่อขึ้นหากว่า ใหม่ มาอีก จึงถาน ถากใช้ที่ มากอยู่รับ
ใช้ชัย นนว่า นางคนใหม่ นั้น เรื่องเรียงเสียงไว พอก
เจ้ายังจะบังหัวใจ ถากใช้ที่ก็คงว่า ร้าวพเต้าให้กวน ว่า
นางจะดูดหาน เดินเป็นคนนั้นร้องขอ ในบ้านชังชี้ ว่าก่อ
เป็นคนน้ำใจเมืองที่ใจเติย แต่เคยเป็นกรักกับท่าน เชี่ยวจอมฯ
ก่อน ว้ายหลังเกิดเหตุรุนแรงกรรคว ศักดิ์ชั้นไปในคำบ
ท้าง ๆ จึงให้คึกเร้ามาย ในบ้านชังชี้ นางเด่งๆ ให้ทราบดังนี้
ก้มให้ ว่า ก่อตัวประการไก่ก่อไป.

ผู้ยังคงด้วยสุน กอดบกครัวให้ยังไม่ทันครบเดือนพ่อทราบว่า
สามีได้ภรรยาใหม่อีกคนหนึ่ง ก็นึกตั้งใจแตกตัว ชวนมา
ขายเมืองมายศ น้ำเส่าน้ำร้อนเต็ว ก็มีภาระอยู่บ้านมากเข่นแทบ
ทุกคน เมื่อพี่สาวของเรางาเขียวจึงไม่ทิ้งตัววันต่อวัน ประการใด
เด้อ ตัวเราไม่ทรงพระเจี้ยวนให้ห่มอย่างกันทำไน ทึ่ดว่าเรา
เด้อกันบุตรรำข่ายอยู่ กันหนึ่งเด้อ ก็งอย่างไรสักพักคงรักไว้เรื่อง
มากยังกว่าที่ก่อนเป็นนี้ ล้วนนางจิตราอยู่กินในวันนั้น กำลังนั่ง
เด่นอยู่ที่ในห้องรองคอก ภูมิถิ่นไว้เข้านามบอกว่า ท่านเชี่ยวชาญ
ให้ภรรยาใหม่อีกคนหนึ่งแล้ว นางจิตราอยู่ให้พัง กษัยณ ถาม
ว่า ภรรยาใหม่นี้เป็นฉกเท่าเหตุไกร เทกุไกรจึงไม่ทิ้งพ่ออย่างไร
เดย ถ้าใช้ก็ต้องว่า หญิงนี้เป็นคนร้ายร้ายอยู่ ในบ้านช่วงปี,
คนที่บ้านช่วงปีหาดูมาสั่ง นางจิตราอยู่ให้ฟังก็ไม่สบายใจ
คิดไปค้างๆ ดูนาง ใจว่า ก็ต้องจิตราไม่มีให้เจ้าว่าสามีได้ภรรยา
มาใหม่ ก็ให้กรงไปว่าความรักใหญ่ที่สามีนี้อยู่ ในคัวจะคืบ
น้อยลงกว่าเดิมเป็นแน่น.

ผู้ยาดีอย่างเดียว ใจเมืองนักจากก่อน ก็ชื่อหนานง ตัวหาดใหญ่
มาถึงค้าห้อง กัน สำหรับ เกรื่องแบบ เด็กสังคมໃใช่ให้พ
นางต่อห้าว ไปกำนั่งบินตามารดา ยังห้อง ใหญ่ กับบุตร
เก่านางต่อห้าวว่า ค้าเรามาตั้นนี่ภารยาอยู่ เด็กสังคมกัน ภารยา
คนใหญ่ ชื่อนางรื่นยกหอย ภารยาที่สอง ชื่อหวาน เต่งๆ เป็นบุตร
ของเด่นยิน กีศรุ่นนางผู้ใหญ่ ภารยากันที่สำคัญที่สุด อีกหนึ่ง
เป็นบุตรเรียงพี่ร่วงน้องกับภารยากันใหญ่ ได้รายรุ่นกัน
ก่อนจะมีภารยาที่สองเข้าต่อมา ภารยาที่สองชื่อเงิก เป็นบุตร
ราชฎร์นุ มีลูกสาว 2 คน อยู่ ในเพื่องหลวงนั้นเอง ภารยาที่สอง ได้รับ
เชิญมา เด็กสังคมนี้ว่าประเพณีย้อมน้ำต้องนับเป็นห้อย เป็นห้อง
ก็จริง เด็กสังคมก็ยอมกันหมดแล้ว ควรเจ้าเพื่อเรียนมาอยู่ ใน

บ้านเดียวกันแต่ตัวไม่ค่อยจะคิดเรื่องนี้มาก คงอยู่ห่างกัน
สูงๆ ไปนานหมดครับ วิธีของเจ้าเกิด ก้าวตามประดิษฐ์กระไว้
สืบไปแล้ว งานบอกให้เราเข้าใจว่า จ้าวหาย ทำให้ความก้าว
ประดิษฐ์นั้นหายไปแล้วก็รับก้าวพุ่งกว่า การอ่านฯ ที่ทำนั้นช่วย
เจ้าช้าพเจ้าลงนั้น ย่อมเป็นบัญญัตุนมากอยู่ แต่ช้าพเจ้า
ยังมีชัยชนะอยู่ชั้นหนึ่ง ขอทำนั้นช่วย เจ้าให้ช้าพเจ้า ท่าน
คือยอดิศ คือเก้าคิมช้าพเจ้าเกย์ไก ท่านอยู่ด้วย ท่านคง
มีไว้ กับบุตร์ ตัวพระภูตใช่ปั้ง เนคุ ไกด่านเจ้าก้อน บอกช้าพเจ้า
ว่า ภาระใหญ่ของ ท่าน เป็นคนเชื่อว่าได้เดียวเชี่ยวคงไก พัง
ก้อนนี้ ให้กลุ่มด้วยความ เรื่องน้ำไม่พุดกันก็แพ้ไปโดย ท่าก้าพ
ชั้นกรังในปันต้องตกร้าวให้ได้ ให้เรา รู้สึกเดี๋ยวนี้เป็นอย่างยิ่ง
 เพราะ ว่าดูนาจะยังเรากับน้องมีให้สร้างร่วมกันไว้ เติ่รอดี ปาง ก่อ
จัง ไค เกิดเหตุให้ นางคอกไปปันภาระของน้องนี้ เดี๋ยว เด้าอย่าช้า
 ภาระก้อนเรื่องนัดอยู่ไปเดย หัวใจจะกระทำให้เรา หมด ก้าว
 ตบุกตง ไม่ทันทีพูดเจ้าก้อนใจให้ใหญ่ อิกและ เมื่อ ตบุก เดือดให้กับ เดิ
 อยอกจากห้องไปเดิย นางดูห้ากันมีอาเวรานามค่ายไม่ถูก เดิ
 ภาระก้อนมาตั้งงานออกห้อง เดียวเชี่ยวคงก็เดียครอง ยอมกินไข่
 ห้อง เนก ครัวคาวราษฎร์ ก้าวต่อไป ก้าว นำที่
 นางดูห้ากันมีเข้าไปเดิ่ง ก็อย่างนักเด้อ เด้ว ก็ ตัวไว้ ก็ เดิ
 นาเชิญ ให้ดูอกใบกินดีอย่างห้องใหญ่เพ้อๆ ให้ กับ นัมพอกยุทธินห์
 หาดใหญ่ เป็นที่รู้ๆ กันไว้ นางดูห้ากันเดิ่งตัวเดี๋ยวเด้อมากว่า

กันใช่ ก็ห้อง ให้ญี่ปุ่นวางไปกำเนิดดิยะ ชุนอี ก้มเที่ยไท ชูหินตาม
ธรรมเนียมเดิมไว้ในกำเนิด ชูหินทงหลาย ต่างคนรับ กำเนิด^บ
เฉพาะกันเข้าวัน โต๊ะเตาพืชราษฎร์ ตัวยก พอกปูหิน ทงหลาย เท่านั้น
หน้าตากองนางถือห้ามหากองคงก้มที่ พากันนั่งรอนอยู่ เดินไป
ส่วนนาง อ้อ ห้าๆ กัดงับ ร้าวเดือง คุ้ดักษณะ ของชูหินเหล่านั้น
เห็นแล้วกันดัวน้ำยามค้าง ฯ กัน จึงนึก起มาว่า ดำเนินเรื่องราว
ร้าวมีบุญวาตานามากแท้ จึงมาได้ บรรยาย แก่ ตะกันด้วน รูปงานฯ
คงน ใบความเห็น ใบคงเดย์ดิมเรื่องก่อของ เวลา เดียว

ผู้ชายเดียวชื่อกัมเที่ยไทยหิน พ่อเห็น นางเขยห้าๆ ก้าวได้ต่อ
เป็นเพื่อนบ้านกันมาต่อกันนั่นเอง ก็ไม่พอ ใจร้ายทิ่กัวบุญร์ รวม
จะทำภารดึงให้หามิกความคิดไม่ ครอบครัวเขา หญิงที่ดี ตอบว่า
ไว้สัก ก่อน กดับ มา เป็น ภรรยา อีก กั้น จะ คุ หน้า เพื่อน
ช้า วาง การ ทั้ง หมาย อาย่าง ไว้ ก็ ศรี เวลา ใจ เมื่อย ตัว ก้าว ต่อ
เด่า ก็ไม่เหมะ เพื่อรักน้อย เติบ ใหญ่ แต่ มี ยัง ก็ กัก กั้น แล้ว
ใหม่ วน นิสัย นั้น ชอบ เป็น เจ้าชู้ อีก ชั่ว นั้น ก็ ยก ก็ เวลา ว่า ก้าว ต่อ
เป็น ยัง ลักษณะ ไว้ ศรี กั้น ก็ ดี ก็ ดูกา ที่ นั้น เว้า ห้อง ไป เดีย
ส่วน พากษ์ หิน ทั้ง หมาย กับ นาง ตือ ห้าๆ กิน เดียง ต้น กาน กัน พอดี
ครอบครัว ดึง ต่าง ก็ ดูกา ที่ นั้น กำ นั้น ตาม พากษ์ ยก ต้น ไป ห้อง.

ไปทำสังคมมีความชอบกตัญมานาด้วย ก็เจ้ารัชท์ สินเงินทองที่
พระเจ้าถูกห้ามอย่างเดียว ให้ก้านคนให้มี wang ด้วยท่านนายหนารัฐมนตรีมาแต่ง
น้อยความด่วน ที่เห็นเป็นของดี แล้วก็คงบุญคุณของนาง
ดังนั้นช่วงไตรมาสเดือนตุลาเมืองกรุง ก็เดือนตุลาฯ เข้าพิธีรักษาด้วย
อย่างคิมราภานาหมั่งดังเร้าไว้ให้ทาง ได้ออกหนันที่นั่นนั้น
ให้เจ้าก้าวเดิน ภรรยา ทั้ง หลายทั้งทุกคน ที่ยังเห็นอยู่ ก็ให้
เก็บไว้ในกดังของด้วยดี เดียวนี้จะคงจักรวันเดือนกุมภาพันธ์
ที่จวนเที่ยง จึงสั่งให้กันไปเตรียมการ ที่จะไปกำนัลชอบคุณ
ช้างเงิก ให้เจ้านก โหนงแหงษ์หงษ์ ไปด้วย ครัวเดียวกันซึ่งทาง
กดันไม่ต่างด้วยเดร์รานต์ ก็ยังคงจากบ้านมีกันไว้ ตามพัฒนาการของ
ใบปอชบูรณ์ ช้างเงิกทราบจังซึ่งกมลต้องรับเชิญเข้าไปร่วม
ในจัดที่ให้นั่งพอดีกัน เดียวนี้เชิญเดินจึงให้กันไว้เดือนเดือน
ให้ช้างเงิก ฯ เห็นนกกดันมาหังคุก ก็มีความยินดีอย่างยิ่ง คำพูดอยู่ใน
คุณเดียวกันซึ่งทางเป็นขั้นมาก ล้วนเดียวกันซึ่งเด็กก็ค่านั้นชอบ
คุณช้างเงิก ในการที่ขอย่างดีห้าม ยังกันพอดีกับการเดิน

ໄຊ່ ພົມມະນີ ຕົບ ພິກາ ຢ້າລາ

ພາສັກອົສຽວ ຕະວະນາຍ

ພົມບອນທ່ານການນັກ ກົມຕະວູງ

ພາກສາ ປົມເຕັກ ຊາວຍ

ເພື່ອໃຫ້ກະຕູວັດທີ່ກ່າວມີສົງລົງພົມບາງ

ก็เป็นอย่างมากที่ แหกหนีชาน ลุงเจ้า ให้รับรองได้แล้วว่า ไม่ใช่ตัวของ
ตนไม่ใช่พี่น้อง ให้โภค ลัม บุรุษ ประทาน เสื้อผ้า ที่ไม่เด่น ให้ดูแล ช่วย
กันให้ดูแล เป็นอย่างดี บันไดแหกหนี ป่า ก็จะทำห่านงังหางจาก ก่อ ใจ นี้
คงได้เดินทางเพื่อภาระภัย กอง ตามแต่ ใจ ก็ได้หมายอย่าง เส้นทางไป
อยู่ที่ใด แต่ ใจ ของท่านจะประพฤติอย่าง แบบนี้แต่ ใจ อย่างไรไม่ดี
อย่างไร ใจ ของคนท่านจะประพฤติอย่าง แบบนี้แต่ ใจ อย่างไรไม่ดี
อย่างไร ใจ ของคนท่านจะประพฤติอย่าง แบบนี้แต่ ใจ อย่างไรไม่ดี

ทาง ชัยนาทฯ จ.แรมเกตฯ โกรกพ์ ๙๘
การ กนก หงส์ ชั้น บุราอุรุ่งเหราฯ โกรกพ์ ๙๘
๒๐๑

ໃນເວລານີ້ ທ່ານ ໂພນຄົງ ບໍລະມາຮາມພາກ ເນື້ອງຈະຫຼາຍາ ກອງເອັນເປົ້າ
ໃຫ້ຕໍ່ກໍາໄນ ນໍ້າ ນີ້ ມີໜັງສື່ໄທກໍ ດ້ວຍຕ່າມມົງຈົງ ຈະເປັນ ທ່ານແກ້
ທຶນ ປິເຕວີ່ໄຟ ທ່ານ ໂພນຄົງ ກໍາຮຽນ ອ່າງ ປະຈຸບັນກ່າວ ໄຊ

